

Večernik

Leto V. (XII.), šte. 144

Maribor, torek 30. junija 1931

»JUTRA«

Za razen nedelje in praznikov vsak dan ob 16. ur
Račun pri poštnem ček. zav. v Ljubljani št. 11.409

Telefon:
Uredn. 2440 Uprava 2455

Uredništvo in uprava: Maribor, Aleksandrova cesta št. 13
Oglasi po tarifu

Mesečno prejetan v upravi ali po pošti 10 Din, dostavljen na dom pa 12 Din

Oglase sprejema tudi oglasni oddelek »Jutra« v Ljubljani, Prešernova ulica št. 4

VOLITVE V ŠPANSKI PARLAMENT.

MADRID, 30. junija. Pri nedeljskih volitvah v parlament so si priborile republikanske stranke dobri dve tretjini vseh mandatov proti združenim monarhistično-klerikalnim skupinam. Španski narod je z ogromno večino odobril revolucijo in republiko.

Volitve na Madžarskem

VOLILNI ZAKON BETHLENOVI VLADI ZASIGURAL VELIKO VEČINO.

BUDIMPEŠTA, 30. junija. Danes so po tridnevni izvedbi bile zaključene volitve v madžarski parlament. V nedeljo so se vršile volitve po deželi, kjer je glasovanje po volilnem zakonu javno. Naravno je dobila Bethlenova »stranka edinstva« veliko večino, ker so bile kandidatne liste opozicije že vnaprej »iz formalnih razlogov« zavrnene in so bili vladni kandidati na ta način enostavno brez protikandidatov izvoljeni.

Včeraj so se vršile volitve v 25 komitatih, tako da je doslej izvoljenih 199 poslancev. Od teh je 137 članov

bodočih klubov »stranke edinstva«. 20 mandatov je dobila krščanska gospodarska stranka, ki pa kooptira z vladno stranko. 5 mandatov je dobila stranka malih kmetov Gastona Gaala, 19 mandatov meščanska opozicija. Socijalni demokrati nimajo doslej še nobenega mandata.

Danes se vrše volitve v Budimpešti in ostalih večjih mestih države. Glasovanje je tajno. Gre še za 46 mandatov.

Opozicija obdolžuje vlado in njene organe nečuvjenih nasilij.

Nasprotja med Ameriko in Francijo

NADE NA POZITIVNI REZULTAT PARIŠKIH POGAJANJ SPLAHNELE.

PARIZ, 30. junija. Vsi znaki kažejo, da bodo pogajanja o Hooverovem predlogu končala z neuspehom, če danes ne pride do sporazuma. Prva težava je glede brezpogojne tranše za časa enoletnega moratorija. Amerika zahteva, naj bi ta tranša zapadla v plačilo šele po poteku Youngovega načrta kot zadnja anuiteta. Francija pa predlaga, naj bi se odplačala v desetih letnih obrokih poleg ostalih anuitet. To Amerikanci odklanjajo.

Druga težava je vprašanje obresti začasno ustavljenih nemških plačil. Vendar bo tu prišlo do sporazuma.

Tretjič pa zastopa Francija stališče, da morajo od brezpogojne tranše, za katero ni veljal moratorij, imeti korist države Male antante, zlasti Jugoslavija, katere proračun je vsled moratorija ogrožen. Zdi se, da bodo pogajanja tu obti-

čala, ker Amerika odklanja striktno ta predlog.

Francoska vlada je imela sinoči o teh vprašanjih sejo. V informiranih krogih so po seji trdili, da je položaj delikaten.

WASHINGTON, 30. junija. Državna vlada je sinoči izdala sporočilo, da edino francoska vlada ni doslej odobrila Hooverovega predloga niti načelno. Pri pariških pogajanjih ni mogoče spraviti v sklad stališče Francije z duhom Hooverove inicijative. Pogajanja se bodo nadaljevala in mora danes priti do odločitve.

PARIZ, 30. junija. Min. predsednik Laval je sinoči izjavil, da je vlada v pogajanjih z Ameriko šla do skrajnih možnosti. Ako se Hoover zabarikadira za kongres, se tudi francoska vlada lahko postavi za zbornico. V ostalem bo spregovoril nočoj senat.

NOVA BOLGARSKA VLADA.

SOFIJA, 30. junija. Včeraj je bila zaprisežena nova vlada, ki jo je sestavil vodja dozdajne opozicije Malinov, šef demokratske stranke. Notranji minister je demokrat Mušanov, minister prosvete zemljoradnik Muravljev, minister financ demokrat Kirginov, pravosodja liberalcec Vrbenov, trgovine zemljoradnik Glčev, prometa radikal Kosturkov, kmetijstva zemljoradnik Glčev, vojske dozdajni minister general Kišov.

Pri apnenju arterij v možganih in srcu dosežemo pri vsakdanji uporabi male množine »Franz Josefova« vode iztrebljenje črevesa brez hudega pritiska. Čenjenji učenjaki na klinikah za notranjo medicino so dosegli celo na polju stransko ohromelih z »Franz Josefova« vodo najboljše uspehe pri iztrebljanju črevesa. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Triumf sokolske ideje ob meji

Slavnostni dnevi Sokolske župe v Mariboru

S strahom v srcu in s hrepenenjem v očeh so zrl Sokoli zadnje dni v svinčeno nebo. Zakaj bilo je, kot da so popustile vse zatvornice in mahoma so bile ceste izprane. Pa se je na soboto le nebo obrisalo, da je postalo vedro in čisto, kot si ga more Sokol za svoj zlet le želeli.

Nedelja,

prvi zletni dan.

Natrpani vlaki prihajajo s Sokoli. Mrzlična nestrpnost povsod, zlasti med naraščajem. Saj se ima odločiti, kdo odnese prehodni župni prapor.

Popoldne kot prvi

vojaški nastop.

Da ste videli te krepke, zagorele obraze, izklesane v volji in duhu sokolske ideje! Češ, mi smo tu, zrastle s to zemljo in na njej ostanemo. Naše mišice in naša volja sta izšla iz naroda in se vrneta zopet nazaj, le da mu prineseta pojačeno zavest tiste ideje, ki naj prekvasi ves narod, da se bo tudi vedno zavedal svoje celote in edinstvenosti, pa tudi jakosti.

Nad 1200 občinstva je napolnilo prostorno igrišče ISSK Maribora. Navzoča sta bila oba sreska načelnika gg. dr. Ipa- vic in dr. Hacin, mestni župan g. dr. Juvan, predstojnik sodišča g. dr. Žiher. Od vojaške oblasti je bilo lepo število g. oficirjev, na čelu gg. polkovnika Putnikovič in Dedinac. Prireditvi sta prisostvovala tudi zastopnika Saveza br. savezni načelnik Bajželj in br. dr. Riko Fux ter zastopnica tehničnega odbora Saveza, sestra Slapničarjeva, pa starosta ljubljanske župe br. dr. Pipenbacher.

Komaj je intonirala vojaška godba sokolsko koračnico, so se pričele vlivati na telovadišče vrste vojakov za proste vaje. 824 mož je nastopilo, masa je valovila, občinstvo se je divilo strumni izvedbi in ni štedilo s ploskanjem. Tako tudi pri naslednjih točkah, ki so vseskozi zadovoljile. Za eksaktno izvajanje vaj s puškami in za divno simbolično skladbo »Napreje«, kompozicijo br. Jovanoviča, načelnika Sok. društva Maribor I., je vladalo posebno navdušenje.

Po vojaškem nastopu so bile

župne tekme.

Ne moremo še javiti točnih rezultatov za posamezne edinice, toliko pa je znano, da se je udeležilo tekem okoli 160 članov in članic in to skoro iz vseh društev župe. Rezultati so nad pričakovanje dobri. Člani so imeli absolvirati 9 panog, članice in naraščaj po 6. Specijelno agilnost kažejo ženski oddelki podeželskih društev, kjer se telovadna ideja širi vedno močneje, hotenje za dosego cilja je izredno veliko. Sodilo je okoli 100 sodnikov, tako, da so sodili vsakega tekmovalca pri vsaki panogi 3-4 sodniki.

Najlutejši je bil!

boj naraščaja za prapor.

Po trdem naporu se ga je posrečilo priboriti naraščaju Maribora-matice, tik pred Ptujem! Krasne uspehe so dosegli izmed poedincev v višjem oddelku Arnuš - Maribor-matica, Ferš - Studenci, Gala - Maribor-matica, Zupan - Studenci.

Večerna akademija

je bila visoka pesem ritmike. Bile so točke, kjer že skoraj ne moremo več go-

voriti kar o navadni telovadbi. Zakaj skrbno izglajeni enotni gibi so kazali take fineše na eni in harmonično koncentracijo mišic z duhom na drugi strani, da moremo govoriti le o telovadni umetnosti. Videti je bilo, da je mariborska publika zelo razvajena in morajo biti res že pravi ritmični biseri, da jo ogrejejo. Zato so bile tudi posamezne točke vseh nastopajočih edinic skrbno naštudirane, kajti ne odstopi vrsta rada, če ni ploskanja, da se deske tresejo.

Akademijo so počastili s svojim obiskom br. dr. Drago Marušič, ban Dravske banovine, s svojim tajnikom, dalje okrožni inšpektor g. dr. Schaubach, zastopnik komandanta armije g. polkovnik Lulič, zastopnik komandanta divizije g. polkovnik Dedinac, zastopniki Saveza S. K. J. in drugi. Tudi občinstva je bilo še dokaj lepo število.

Ni mogoče naštevati vrlin posameznih nastopajočih edinic. Vsaka točka zase je bila celota, ki se je prelivala v melodiji barv električnih žarnic od rampe pri odru in od reflektorja. V bajnih lučeh so bile nežne pobrežke »Perice«, bravurozni Ptujčani so pokazali z dvema točkama svoje vragolije. Za ženski naraščaj zelo težke vaje je pokazal Maribor I - »Nove smeri«. Savezna prednjaška šola je postavila na oder deveterico z batoni. Absolventi šole, ki odidejo te dni zopet k svojim društvom širom države, so odnesli za svoje izklesane gibe zasluženo pohvalo. Bajka, ples vil, je bil nastop članic Maribora-matice. Tako globoko občuteno izvajanje vidimo komaj še v največjih gledališčih, kjer je balet že od nekdaj doma in bi si skoraj upal trditi, da marsikatera članica te sedmorice zaostaja malo ali pa prav nič za karakternimi plesalkami znanih imen. Ritmiko moške volje je pokazala sedmorica članov Maribora-matice. Po vrsti so stali Čelhar, Arnuš, Gala, Primožič, Petrovič, Lapajne in Štukelj. Na brdliji in drogu so pokazali, kaj znaajo. Brilljrala sta Primožič in Štukelj, ljubljenca občinstva, ki je glasno dajalo duška zadivljenosti. S polnim našim zaupanjem gresta lahko v Pariz, da pokažeta ponovno pred svetom jako jugoslovansko voljo.

Dve uri je trajala akademija, pa se je le nerado razhajalo občinstvo. Še in še je hotelo videti, kaj zmorejo telovadci mariborske župe.

Včeraj že na vse zgodaj so se na telovadišču, kjer je bilo kakor v mravljinjaku, vršile skušnje raznih skupin za popoldanske nastope. Ob 10. pa se je pričela formirati

velika manifestačna povorka,

ki je ob 11. med vzklikanjem naroda odkorakala preko Koroške ceste in Glavnega trga na Trg svobode. Na čelu konjenica in sokolski prapori, za njimi pa ob zvokih vojaške godbe mogočne čete članov in članic, naraščaja in dece obeh spolov. Posebno zanimanje so zbuvali mnogoštevilni člani kmečkih sokolskih čet. Za godbo se je razporedilo starešinstvo z župnim starostom dr. Goriškom in slavnostnimi gosti. Pestra slika se je nudila občinstvu, ki je gledalo in pozdravljalo povorko, pestra slika krepkih, zagorelih teles. Za Sokolstvom pa je korakal cel bataljon vojaštva 45. pešpolka, artilerijcev in inž. podoficirske šole. Narod

Podaljšanje prijateljske pogodbe med Nemčijo in sovjetsko Unijo

BERLIN, 30. junija. Državna vlada je danes izdala vladno obvestilo, da je podaljšana nemško-ruska prijateljska pogodba iz l. 1926. Določbe pogodbe so v bistvu stare. Pogodba ni nikakih tajnih klavzul, tudi ni niti dejanski niti po smislu naperjena proti kakim drugi državi, ampak ima samo namen, da poglobi stike države s sovjetsko Unijo. Pogodba poteče junija 1934. Ako je nobena stran ne odpove, se avtomatično podaljša za leto dni.

Spremembe v policijski službi.

Po potrebi službe sta zamenjana šefa mestnih policij v Mariboru in Celju: g. Gustav Puš je premeščen kot vodja mestne policije v Celju, g. Alojz Terzinič pa za vodjo mestne policije v Maribor.

je tudi vojsko burno pozdravljaj. Po pohodu preko Aleksandrove ulice so se zgrnile množice sokolstva in vojaštva ter mnogotisočglavega naroda

k razvltju župnega prapora

na Trgu svobode. Na slavnostnem odru so se med tem že zbrali ban dr. Marušič, župan dr. Juvan ter drugi predstavniki oblasti, uradov in korporacij. Na znak s trobento je nastala svečana tišina in vse je uprlo svoje poglede na tribuno, kjer so v senci čestitljivih sokolskih praporov, preizkušenih v delu in bojih, stali stari sokolski in narodni borci. Župni starosta dr. Gorišek je v jedrnatih besedah

pozval brata bana dr. Marušiča,

da razvije novi prapor mariborske sokolske župe kot simbol sokolskih idej in dela mariborske župe, Sokolstvu v ponos, domovini v bran in kralju v zvestobo.

Ban dr. Marušič

je pristopil k še nerazvitemu praporu in pozdravil Sokole, želeč, da naj bo novi prapor simbol in vodnik Sokolom pri njihovem nesebičnem in brezkompromisnem ustvarjanju idej, kojih nosilec je Sokolstvo. Novi prapor bodi obenem simbol nesebične ljubezni do dela za narod, domovino in kralja. Pod njim mora sleherni Sokol vsak hip biti pripravljen, da brani s krvavimi žrtvami izvojevano svobodo. Pod tem praporom naj gre Sokolstvo na naši severni meji na delo med narod v znamenju sloge in ljubezni po visokih intencijah viteškega kralja. Prapor ostani čisti in nepremagljivi nosilec jugoslovenske, sokolske misli!

Po teh besedah je ban razvil prapor med oglušujočim vzklikanjem naroda in med sviranjem državne himne. Po pri-segi praporščaka je pristopil k praporu

mestni načelnik dr. Juvan

in pozdravil sokolske armade imenom mariborske mestne občine. Mariborčani vedo ceniti velike zasluge in delo Sokolstva za obrambo naše severne meje. Dobro vedo, da je baš Sokolstvo bilo ono, ki je zastavilo vse svoje sile za osvoboditev Maribora in njegovo priključitev Jugoslaviji. Vse velike žrtve jugoslovenskega Sokolstva za svobodo Maribora je treba ceniti tim višje, ker vemo, da je Sokolstvo tudi pripravljeno braniti to svobodo Maribora vsikdar in proti komurkoli. Smatra za potrebno, slovesno povedati vsem, ki širijo kjerkoli glasove, da bo Maribor še kedaj njihov, ali da imajo do njega kakšne pravice, da je Maribor jugoslovenski in da hoče ostati tudi v bodoče biser v kroni jugoslovenskih mest. Sokolstvo, ki je preplavilo Maribor, bo vedno žrtvovalo vse, da ostane Maribor naš. Pot do Maribora gre samo preko trupel nas vseh!

Z bučnim odobravanjem so sprejele množice naroda županov govor.

Novi prapor so pozdravili z nagovori še savezni načelnik brat Baždelj v imenu starešinstva SKJ, starosta ljubljanske župe dr. Pipenbajer, ter starosta varaždinske sokolske župe dr. Milčetič.

Zastopnik mariborskega naraščaja

je nato prejel iz roke bana dr. Marušiča novi župni naraščajski prehodni prapor. Ob tej priliki je ban pozval naraščajnike, naj zvesto sledijo po potih starih preizkušenih bratov, da bodo lahko nekoč iz njihovih rok prevzeli v bojih preizkušene rapore.

Imenom vojske

je pozdravil Sokole še polkovnik Putnikovič, kojega krepke besede so izzvenele v ugotovitvi, da so danes narod, Sokolstvo in vojska trije med seboj nerazdružljivi deli, zvezani na življenje in smrt.

Pozdravno brzojavko s pokrajinskega sokolskega zleta v Splitu je narod burno aklamiral. Tudi je z gromovitim odobravanjem sprejel predlog staroste dr. Goriška, da se odpošlje udanostna brzojavka prvemu in najboljšemu Sokolu,

Nj. Vel. kralju Aleksandru.

Po teh slovesnostih so se množice mirno razšle. V Grajski kleti se je vršilo skupno kosilo

župnega starešinstva s slavnostnimi gosti. Tudi tam so bile izrečene prisrčne zdravice.

Ob 14. se je ban dr. Marušič odpeljal proti Celju, kjer je prisostvoval še tamšnjim sokolskim slavnostim.

Popoldne do 15. se je na telovadišču v Ljudskem vrtu zgrnila ogromna množica naroda, najmanj 6000 ljudi,

k javni telovadbi

vseh v mariborski sokolski župi včlanjenih edinic. Divota je bilo gledati te krasne nastope od starejših članov, ki so izvajali vaje s kopji in pokazali, da se stara garda drži še dobro, pa preko krasnih prostih vaj krog 400 članov, preko vzornih prostih vaj članic, moškega naraščaja, ženskega naraščaja, članov kmetijskih sokolskih čet, preko nastopa dece z zabavnimi in resnimi točkami, preko štafetnega teka, pri katerem je zmagala štafeta Sokola Maribor I v času 4:56:8, kot druga štafeta Maribora matice (5:6:1) in kot tretja štafeta savezne prednjaške šole (5:7:2), pa gori do viška telovadbe, do nastopa vzorne vrste na orodju, kjer sta zlasti oba šampijona Primožič in Štukelj zopet žela salve odobravanja. Vsi ti nastopi so zadivili naše sicer že razvajeno in zelo kritično občinstvo. Med občinstvom sta bila tudi dva odlična telovadna strokovnjaka iz Dunaja, ki igrata tam važno vlogo v telovadnih organizacijah, pa nista mogla najti besed hvale in občudovanja sijajnih nastopov.

Ob pol 19. je bil zaključen telovadni nastop in na vsem slavnostnem prostoru se je razvila prisrčna zabava, trdo zaslužena po uspehih vzornega dela posameznih edinic.

Sokolska manifestacija v Celju.

Istočasno ko v Mariboru se je vršil na Vidovdan in včeraj v Celju velik, impozanten zlet druge naše obmejne sokolske župe, celjske. V lepi savinjski prestolici so se zgrnili ta dva dneva tisoči sokolskih in Sokolstvu naklonjenih množic. Mesto je oba dneva bilo zavito v morje državnih zastav, in vladalo je v njem vseskozi svečano razpoloženje.

V nedeljo se je Sokolstvo in ostalo občinstvo dopoldne ob 11. zbralo na Glaziji k lepi cerkveni slovesnosti v spomin padlim vidovdanskim herojem. Že tega dne zjutraj započete župne tekme so se popoldne ob 14. nadaljevale. Zvečer ob 21. se je vršila na Glaziji ob veliki udeležbi naroda sokolska akademija v velikem slogu in s pestrim sporedom.

Včeraj je bil glavni zletni dan. Že na vse zgodaj je bilo po celjskih ulicah izredno živahno vrvenje. Kmalu pa je izgledalo mesto kakor velik mravljinjak. Po jutranjih skušnjah posameznih oddelkov na Glaziji se je krog 11. formirala mogočna sokolska povorka s 37 konjeniki na čelu. Za njimi vojaška godba, za njo pa 18 sokolskih praporov, in nato pestra slika narodnih noš, armade Sokolstva in vojaštva in končno 13 lepo okrašenih lojtrskih vozov iz okolice. Gost špalir naroda je povorko navdušeno pozdravljaj.

Pred magistratom se je povorka ustavila, in z balkona magistrata je pozdravil sokolske čete in sokolski narod župan dr. Goričan, odzdravil pa je župni starosta br. Smertnik. Spregovoril je tudi sreski načelnik dr. Hubad, ki je pozival Sokolstvo k vztrajnemu delu za vzvišene cilje. Spregovorila sta še kot zastopnik vojske podpolkovnik Cerovič in imenom sokolskega Saveza br. Lacko Križ.

Popoldne se je ob ogromnem navalu množic vršila na Glaziji v navzočnosti bana dr. Marušiča javna telovadba ob velikem navdušenju naroda.

Mogočna manifestacija celjske Sokolske župe je dokaz, kako silno se je razmahnila sokolska ideja že skoro v sleherni vas župnega območja.

Sokolske slavnosti v Mariboru in Celju pa so dokazale obenem nezlomljivo voljo Sokolstva in vsega naroda, da je ta naša meja sveta in nedotakljiva!

Našim naročnikom!

Današnji številki »Večernika« smo priložili položnice in prosimo vse cenjene naročnike, da nam naročnino, v kolikor je niso že poravnali, čim prej nakažejo, da jim bomo mogli ob polletnem zaključku list nemoteno nadalje pošiljati. Vsem pa, ki to leto (1. jan. do 30. jun. 1931) še niso poravnali naročnino, bomo žal primorani list ustaviti.

Uprava »Večernika«.

P. t. gledališke abonente naproša uprava, da čimprej poravnajo svoje zastanke na abonmanu, ker mora gledališka blagajna zaključiti sezonski obračun.

Mariborski in dnevi drobiž

Naši smučarji razstavljajo

Po globini dela in premočrtni smotrnosti najaktivnejša mariborska planinska organizacija je zimsko-sportni odsek SPD. To je ponovno potrdila na Vidovdan otvorena foto-razstava v paviljonu mestnega parka.

Razstava kaže v prvi vrsti našo alpsko pokrajino v Podravju, v drugi vrsti pa Savinjske in Triglavske planine, v manjši meri tudi naše morje. Časovno so zbrani motivi iz vseh letnih časov; vsled značaja zimsko-sportnega udejstvovanja in zimske lepote planinske pokrajine je zima osrednji čas, katerega razstava očituje.

Razstavili so sami mladi: Cizelj Vlado, Kovačič Joža, Kovačič Otilija, Vales Roman in g. Pitsch, katerega moramo kljub križem, ki jih nosi, radi njegovega ognjevitiga planinskega udejstvovanja prištevati še vedno k mladim. Dejstvo, da razstavljajo samo mladi, je za bodočnost planinstva in pokrajinske fotografije velikega pomena. Pokrajinska fotografija se danes ne zadovoljuje z motivi samimi; pokrajinska slika mora izražati življenje pokrajine in v pokrajini, ona mora vezati pokrajino in človeka v eno življensko sliko. In kar se tega tiče, moramo z veseljem povdariti, da je niveau te prve zimsko-sportne razstave visok, tako da nudi prav vse predpogoje za nadaljnji uspešni razvoj naše pokrajinske fotografije. Tehnične probleme fotografije obvladajo razstavljalci tako popolno, da z ozirom na s slikami podani smisel za pokrajinske vrednote, lahko postanejo tudi važni pomočniki naše znanosti, zlasti etnografije in geografije. Dolga vrsta slik stoji tudi v tem pogledu na višku, kar še prav posebno dokazuje čut razstavljalcev za estetsko in življensko gledanje prirode.

S tega vidika moramo, upoštevajoč samo slike iz Podravja, posebno opozoriti na Cizljeve slike Vrh Rogle (5), Ob bregu (13) in Ob Dravi (39); na Kovačičeve (Joža): Vitanjske bajte (75), Junak v prirodi (90), Pohorski orjaki (108), Pohorski gozd (112), Planinka (118), Vrh Rogle (121) in Močvirje (123); na Kovačičeve (Otilija): Domovi Kobancev (136) in Na planini (139); na Pitscheve: Kmetje na Pohorju (146) in Pohorska kmetija (155) ter na Valesove: Jezerski vrh pozimi (161), Korman na Pohorju (200) ali pa V gozdu (209).

Poleg teh moramo prav posebno upoštevati Cizljeve in Valesove posnetke naših visokih Alp.

Naši javnosti moramo to lepo prireditelvo izrecno priporočiti; ko bo posameznik izložbo videl, bo ono ali drugo sliko prav gotovo tudi kupil; vstopnine na razstavo, ki je odprta celi dan, ni. Iz vse razstave veje mladost, ki ljubi prirodo, jo občuti in ki s prirodo živi.

Razstavljalcem iskreno želimo, da kot vzorni propagatorji planinstva prikazujejo lepote naše zemlje tudi v nadalje po isti poti kot so jo nastopili s svojo prvo razstavo. Pri tem pa naj osredotočijo svoje delo tudi na zaključene in pozabljene naše podravske pokrajine, kot so zlasti Kobansko in Slovenske gorice. Predsednik zimsko-sportnega odseka SPD, B. Gajšek, ki je s tolikim uspehom zbral v odseku prve mariborske foto-amaterje, pa naj z istim uspehom pridobiva odseku vedno novih moči in skrbji, da se vse foto-amaterske sile razvijejo do največje popolnosti.

Stiriacus.

Studenški Vidovdan

je zlasti za šolsko mladino potekel v svečanem razpoloženju. Po zaključni maši sta obe šoli priredili vsaka svojo slavnost s petjem, deklamacijami in telovadnimi nastopi. Stariši so pokazali z obilno udeležbo dosti zanimanja za šolsko vzgojo svoje dece. — Mnogo pozornosti je pri vsem narodnem občinstvu zbudil mariborski župni izlet, katerega so se domači Sokoli udeležili korporativno. Pri tekmah in nastopih so želi splošno priznanje. — Gasilci so na Vidovdan ponovili svojo prejšnjo nedeljo prekinjeno veselico, ki pa je bila slabo obiskana. — Mnogo se je govorilo o avtomobilski nesreči g. Muleca v Slov. goricah, ki pa k sreči ni zahtevala osebnih žrtv.

Diplomiral

je v petek, dne 26. t. m. za strojnega inženjerja na tehnični fakulteti zagrebške univerze g. Viktor Černe iz Ljubljane, bivši načelnik mariborskega Sokola I. Čestitamo!

Smrtna kosa.

Umrla je v Šmartnem v Rožni dolini pri Celju v starosti 74 let ugledna veleposelnicca gospa Jožefa Ramšakova, mati mariborskega učitelja g. Fr. Ramšaka. Blag ji spomin!

Nova strelska družina.

Včeraj se je v Leskovcu pri Pragerskem ustanovila strelska družina. Za predsednika je bil izvoljen brat Leskovar Ignac. Delegata oblastnega odbora sta obrazložila tamkajšnjemu članstvu, ki obstoja po večini iz samih krepkih kmečkih fantov, pomen strelskih družin. Novo ustanovljeni strelski družini želimo mnogo uspeha!

Vlom.

V nedeljo ponoči je vlomil neki drzni vlomilec v trgovske prostore znane tvrdke s perilom Karničnik na Glavnem trgu. Vlomilec je izrezal šipo na izložbi, v kateri je bilo blaga v vrednosti nad 2000 Din, ter nato odprl izložbo in zlezal skozi njo v trgovino. Tu je razmetal razno blago po policah in zbral svoj plen, ki ga je nemoteno odnesel. Zanimivo pa je, da je pustil ročno blagajno, v kateri se je nahajalo 4000 Din. Drznemu vlomilcu je že policija na sledu.

Tatvina dvokolesa.

Tatovi koles so neumorni in ne mine dan, ko ne bi beležila policijska kronika kake tatvine kolesa. Tako je neki neznanec odpeljal sredi belega dne nad 2000 dinarjev vredno novo kolo 14letnega posestnikovega sina Kirbiša Ivana iz veže deške ljudske šole in se odpeljal z njim neznanu kam. Kolo je znamke »Rekord« in je črno pleskano.

Upokojeni učitelji iz Maribora in okolice izletijo po sklepu v ugodnem vremenu na običajni družabni sestanek, v četrtek 2. julija t. l. v prijazni Fram. Odhod z vlakom popoldan ob 1.30. Za prevoz iz Rač v Fram nam je preskrbel tovariš Pučelik za vse priličen avto. Vse drugo pripravljeno. Vračamo se na enak način z večernim vlakom. Vsi na noge v naravo! Naj nobeden ne manjka! Tovariši prijazno vabljeni. Na veselo svidenje!

P. R.

Trgovci-točilci pozor!

Sreski gremij trgovcev v Mariboru naznanja, da je ministarstvo ukinilo tudi prodajo sadjevca lastne polnitve in se mora isti od 1. julija naprej kupovati od producentov v zapečatenih steklenicah, ravno tako kakor vino in žganje.

Čast mrtvim!

Vsi oni Mariborčani, ki imajo kako pesem od blagopokojnega Poldeta Modica, se naprošajo, da oddajo prepise književniku Radoju Reharju, ki zbira literarno zapuščino priložnostnega pesnika, mladino ljuba in kralja mariborskih bohémov. Akcija za postavitev nagrobnega spomenika za pokojnega Poldeta je v polnem teku in se bo začetek nabiralne akcije pravočasno naznanil v dnevnem časopisju.

Smrtna nesreča — posledica črne vožnje z motorjem.

V nedeljo dopoldne se je v Slivnici pripetila težka nezgoda z motornim kolesom. Neki fant, čigar imena nismo mogli natančno dognati, si je izposodil motorno kolo, na katero je povabil tudi 50letnega posestnika Ivana Blatnika. Fram na kratek izlet. Sprva je šla vožnja kljub neizvežbanosti vozača gladko naprej, v Slivnici pa se je zgodila nesreča. Hoteč se izogniti nekemu kolesarju, je zavozil preveč na desno in se pri tem z vso silo zaletel v brzovajni drog. Dočim je vozač pravočasno odmaknil glavo, je Ivan Blatnik, ki je sedel na zadnjem sedežu, se zaletel z glavno v drog in padel. Četudi so ponesrečenca takoj prepeljali v splošno bolnico, kjer so mu nudili prvo pomoč, je včeraj ob pol 2. uri zjutraj podlegel težkim poškodbam. Nezgoda bo imela še sodniške posledice.

Počitnice

Beseda s tako bogato in različno vsebino, polna tolikih čustev in predstav, da se je v vsej njeni obsežnosti z besedami niti ne da obrazložiti. Učencu, kateremu je že od nekdaj in še danes v prvi vrsti namenjena, je tedne in tedne pred koncem šolskega leta zvesta spremlevačka, zvezda vodnica in prijateljica. Z njo hodi v šolo, poleg nje posedata v trdi šolski klopi; prijazno se mu smehlja in ga bodri k vztrajnemu in napetemu delu, ki ne odneha prej, dokler ni dosežen zastavljeni cilj. Iz raztrganih knjig, iz šolskih nalog in zvezkov, iz pisem drage mamice mu gleda v oči in mu obeta izpolnitve njegovih najlepših sanj. To je blesteča, čarobna beseda za vse, ki se trudijo, pehajo in živijo v zakajenem prašnem mestu; to so s cvetjem posuta triumfalna vrata, skozi katera dere, se gnete in vre vse, kar ima svoje počitnice, v solnce, v zrak, v svobodo. To je visoka pesem, ki jo v skupnem zboru pojo pernatci pevci zelenih gozdov, sedemkratni odmevi visokih gor in planin, žuborenje, šumljanje in bučanje hladnih vrelcev, gorskih potokov in večnih valov našega morja.

Prej je bilo vse napeto; vsak korak, vsak trenutek natančno odmerjen po nekem višjem zapovedovanju; sama dolžnost, sama zapoved, samo hitenje in drvenje za poklicem vsepovsod, in vsepovsod premalo časa, premalo miru in mirnega, počasnega dela. Počitnice so prinesle oddih in odmor; tesne vezi dolžnosti in poklica leže strte na tleh. Ko si na počitnicah, — dijak, uradnik, učitelj ali kdorkoli — si vendar kedaj neodvisen gospodar svojega časa, svojega dela in tudi svojega počivanja in lenarenja. Sedaj je lastna volja najvišja zapoved in natančno merilo za vse; osebnim željam, lastnemu nagrenju slediš, predstojnikovih zapovedi ne poznaš, ker jih ni. Že sama zavest tolike svobode in neodvisnosti pomeni oddih, odmor; pomeni dolgo pričakovano srečo počitnic.

Človek ni stroj, ki mehanično dela, se vrti in opravlja noč in dan, leto za letom brez prestanka enakomerno isto delo. Za človeka je potrebna sprememba; sprememba dela, življenja, okolice. Baš to spremembo prinese počitnice in zato

so zelo važen, potreben, koristen in zaželjen, četudi še tako pičlo odmerjeni delcelega leta. Sprememba oživlja, pomlaja in krepi; deluje hitreje in učinkovitejšo nego vsako drugo sredstvo. To tajinstveno učinkovanje počitnic na naše telesne in duševne sile mora biti, ne sme izostati, drugače propada ves človeški organizem, kakor se mora razbiti ropotajoči stroj, ako ga pravočasno in primerno ne mažeš in sproti popravljaš.

Ker sloni vsa skrivnost počitnic in njihovega ugodnega upliva na nas na spremembi, zato mora biti prva deviza za onega, ki gre na počitnice: Proč od poklica in poklicnega kraja. To, ne lenarenje in brezzdelje, je glavno pri počitnicah. Delaj tudi v počitnicah, toda v glavnem nekaj, kar je tvojemu poklicu ravno nasprotno; ta sprememba bo povzročila ono izenačenje in ravnovesje v delovanju tvojih telesnih in duševnih sil, ki bo na te vplivalo kar najugodnejše. Kdor je telesno težko delal, ta bo rad in z užitek čital lepo knjigo v hladnem gozdu; duševni delavec naj gre na kmete delat, na visoke gore se sprehajati ali voziti se na morje; najboljšo počitnico so tiste, ki nam v najkrajšem času in v najvišji meri nudijo vse ono, kar smo morali v izvrševanju svojega poklica najbolj pogrešati in po čemer smo naravno najbolj hrepeneli.

Sedaj, ko so se za dva meseca ali še več zaprla vrata tolikih naših šol in bo ta ali oni uradnik, delavec, trgovec ali obrtnik — sami srečni ljudje — odhitali na počitnice, na odmor in oddih, je dobro, da se vsak izmed njih pravega pomena počitnic tudi zaveda in jih kolikor le moredo izkoristi.

Sanjariti in lenariti, ko ti zlato solnce pripeka na prsi ali razgreti hrbet; ko ti zvečer lahni veterček prinaša pesem neumorno prepevajoče prepelice; sprehajati se in polegati po sočnih planinah in visokih gorah, ali s parniki in ribiški čolni voziti se po našem morju, obiskovati in občudovati naše lepe kraje, naša dalmatinska mesta, to je nepopisno lepa vsebina počitnic in srečen tisti, ki jih ima in jih tako more izrabiti.

Dr. Fr. Mišic.

Pazi nase pred deco!

Zelo važen je način, kako se dete navaja k disciplini, ki je potrebna doma, v šoli in povsod v človeški družbi. Disciplina se lahko doseže tudi z drugimi sredstvi, ne le s kaznijo. Ni lahka stvar, izbrati pravo kazen. Stariši, ki uporabljajo v to svrhu težko roko ali palico, niso izbrali pravilno. Taka deca sploh ni kaznovana, temveč le tepena, ona občuti samo strah. Telesna kazen na njo ne upliva vzgojno. Kazen mora delovati na dete tako, da se čuti osramočeno, razžalosteno, ker je razjezilo roditelje, osamljeno, ker se nanj jezijo, a vendar so mu oni edini in pravi prijatelji. Glavno pa je, da dete vedno dobro zna, zakaj je bilo kaznovano.

Mnogi stariši navadijo svojo deco na to, da je kaznovana že z mrkim pogledom ali ostro besedo in se jim ni treba nikoli posluževati drugih kazni. Kazen mora biti odmerjena, dosledna, a nikdar brezčutna. Najbolje pa je imeti nad detetom stalno nadzorstvo. Dete je nerazumno in ne sme biti prepuščeno samemu sebi, ker se sicer lahko priuči slabih navad, ki so sprva neopažene, a se pozneje je težko odpravijo. Poleg več navedenih načinov kazni, na primer s strogim pogledom, užaljenim obrazom roditeljev, prepuščanjem deteta samemu sebi, da občuti samoto in išče zopet bližino, to obliko in milost starišev, je zelo koristen način, če se dobro uporablja zabrana tistega, kar ima dete posebno rado, a ni baš potrebno. Ne bi pa bilo primerno na primer zabraniti hrano, kajti glad dete težko prenese, pa bi se delalo detetu veliko krivico, če bi se ga kaznovalo z gladom. Zabranjena peciva, ki ga ima dete izredno rado, ki pa je le dodatek kosilu in brez katerega dete gotovo ne bo lačno, pa je lahko zelo koristna kazen. Pač pa ni koristna niti ena vrsta kazni, čim se jo prevečkrat uporablja. Braniti vse, igranje z drugo deco, izprehode, ali

kakoršnekoli nedolžne zabave, deluje včasih silno slabo na otroka. Dete živi v stalnem strahu, da-li se ni zopet pregrešilo, da-li ne bo spet kaznovano.

Kazen se naj uporablja, če je res brez-pogojno potrebna. Nikakor ni dobro, če roditelji, utrujeni od dela in skrbi, nekoliko bolni in nervozni, zahtevajo od deteta, naj bo mirno, naj ne skače in ne poje. Dete se mora igrati, igra je njegovo vse. Pozorno dete bo samo opazilo, kedaj je materi slabo ali če ni razpoložena. Če pa v njem ni te pozornosti, se je s kaznijo ne more pridobiti; pomikanje pažnje je posledica nedovoljne vzgoje. Mnogo je slučajev, da dete od narave ni dobrega srca, da je zlobno, kradljivo itd., ali vedno se mora misliti na to, da dete temu ni samo krivo, ter treba vztrajati na tem, da se njegove slabe strani popravijo in privede dete na pravo pot. Na tisoč načinov se lahko mnogo doseže in na tisoč načinov se lahko tudi mnogo pokvari.

Da se dete razvije, treba stalne nege in skrbnega nadzorstva nad njim. To je res nekoliko težko, a je velika dolžnost roditeljev, ki žele, da postanejo iz dece čislani, pošteni ljudje.

Fakirski eksperimenti Američanke

V Parizu se zadnje čase mnogo razpravlja o tem, dal je fakirstvo sploh mogoče. To pa največ vsled tega, ker je vratolomna oseba, ki hoče to dokazati potom neverjetnega eksperimenta, ženska. Ženski fakir, in po vrhu še Američanka. Je to osemtridesetletna Clarissa Fergusson, ki v spiritističnih krogih slovi kot dober medij. Ličji precej na Terezo iz Konnersreutha, ki je svoječasno vzbudila veliko senzacijo v Nemčiji in celi Evropi. Razlika je v tem,

tem, da pojave na rokah in prsih Američanke niso religiozne vrste, temveč se pojavijo le vsled volje medija.

Ga. Fergusson je že pred časom javila, da bo napravila eksperiment v kateleptičnem stanju, ki bo vsakega še tako trdovratnega skeptika prepričal o resničnosti fakirstva. Snovala je načrte ter se odločila, da se pusti, ne, kot običajno fakirji, zakopati v pesek, ampak zapreti v zaboj in spustiti v morje. Mnogo zdravnikov, učenjakov in ostalih interesentov, je moralo biti prisotnih pri eksperimentu, ki je imel v resnici največji uspeh.

Ga. Fergusson je bila najprej preiskana od zdravnikov, nato pa je bil natančno preiskan zaboj. Ugotovilo se je, da ni v njem niti najmanjšega skrivališča kisika, ki bi omogočal dihanje pod vodo. Nato je ga. Fergusson s pomočjo svoje volje padla v kateleptično stanje, njeni asistentki sta jo spravili v zaboj, ki je bil zaprt ob prisotnosti štirih kontrolnih oseb. Po točnem pregledu, da li je povsod skrbno zaprt, je bil spuščen v valove Hudson-Baya.

Celih 35 minut je bil zaboj z Američanko v globini 24 metrov. V njem je bil tudi signalni električni aparat za slučaj, da bi se predčasno prebudila. Toda signala ni bilo in po petintridesetih minutah so zaboj dvignili in oprezno odprli. V njem je v neizpremenjenem položaju ležala ga. Fergusson. Po masaži telesa se je zopet prebudila in pripovedovala prisotnim, da se je v morski globini počutila zelo dobro. Vsaka prevara je bila v tem slučaju popolnoma izključena, ker so vodile kontrolo zelo odlične osebnosti. Vsekakor ta uspeh poskus dokazuje, da pripovedovanja indijskih fakirjev o vstajanju živo zakopanih iz groba niso le bajke.

Ribe ki ljubijo kopno zemljo

Takšne čudne ribe so našli prirodoslovci v Vzhodni Afriki. Sicer se drstijo v vodi, komaj pa doseže ribica dolžost 3 cm, že sili iz vode ven in se pri tem poslužuje plavut, ki so znatno daljše in močnejše nego pri drugih ribah. Tako splezajo na breg v travo in se skrivajo pod kamenjem. Opazovanja strokovnjakov so dognala, da se je ta vrsta rib navadila na kopno radi tega, ker v krajih, kjer živi, po običajnem deževju nastane dolga sušna doba, vode izginejo, kar jih pa stoji, pa so tako napolnjene z razno vodno favno, da je v njej le malo kisika in je ribam dihanje v vodi postalo nemogoče. To jih je prisililo, da so se prilagodile življenju v zraku in sprejemanju kisika na drug način.

Ljuta borba s komunisti.

V avstralskem mestu Sidney se je razvila ogorčena bitka med policijo in komunisti. Ti so namreč stanovali v nekih starih hišah, katere je kupila občina, da bi tam zgradili novo šolo. Kljub vsem pozivom, naj izpraznijo hiše, ki bodo porušene, niso hoteli komunistični delavci o tem ničesar čuti. Tako ni preostalo občinu drugega kakor prositi policijo za posredovanje. Med tem pa niso držali rok križem tudi komunisti. Zbrali so številne svoje prijatelje ter zabarikadirali vse dohode do svojih stanovanj. Ko je prispela policija, so jo sprejeli s salvami streliv iz pušk. Vnela se je ljuta borba, ki je trajala neprestano nad deset ur. Na obeh straneh je padlo 24 žrtev, veliko število policijskih stražnikov in delavcev pa je bilo več ali manj hudo ranjenih. Policija je morala v borbi uporabljati strojnice in razne pline ter končno poklicati na pomoč še vojsko, da je ugnala uporne delavce.

Dva vrabčja jubileja.

Letošnje leto bodo slavili naši vrabci sedemdesetletnico, odkar so osvojili Ameriko. Bilo je to leta 1861, ko je naročila občina v Philadelphiji iz Evrope tisoč parov vrabcev, da so pokončali gosensko zalego, ki je grozila uničiti vse mestne nasade. Do takrat še ni bilo namreč teh tičjih proletarcev v deželi nad in zlata. Vrabci so verno izpolnili svojo nalogo ter se v Ameriki tako dobro počutili, da so se v nekaj desetletjih razmnožili po vsej Severni Ameriki. Poleg tega bodo vrabci letos tudi 40-letni-

co, odkar so se naselili v Južni Ameriki, kjer se danes tako izborna počutijo, da so prodrli celo v pokrajine, kamor le redko zaide noga civiliziranec. Ptičeslovci so celo ugotovili, da se vrabci v teh krajih pariyo s tropičnimi domačimi ptiči.

Sport

ISSK Maribor:SK Orient (Sušak) 2:1 (1:0).

Naš okrožni prvak je v nedeljo in ponedeljek gostoval na Sušaku. Odigral je proti SK Orientu dve prijateljski tekmi. Prvo srečanje v nedeljo je končalo s pičlo, toda zaslužno zmago belo-črnih v razmerju 2:1.

SK Rapid:F. C. Kapfenberg 5:4 (3:1).

Rapid je gostoval v nedeljo v Kapfenbergu ter odigral proti tamkajšnjemu F. C. Kapfenberg prijateljsko tekmo. Rapidovci so bili domačinom v vsakem oziru nadmočni in so zaslužno zmagali v razmerju 5:4.

Tekme za državno prvenstvo.

Beograd: Slavija (Sarajevo):Soko 2:0 (1:0).

Subotica: Sand:Vojvodina (Novi Sad) 5:1 (1:1).

Sarajevo: Sašk:Jug (Skoplje) 5:1 (2:1).

Rumunija:Jugoslavija 4:2 (1:1).

V Zagrebu se je v nedeljo vršila važna meddržavna nogometna tekma. V finalu letošnje konkurence za balkanski pokal je Rumunija zmagala nad Jugoslavijo in se tako plasirala na prvo mesto.

Po nedeljski igri kaže tabela tekem za balkanski pokal naslednjo sliko:

1. Rumunija	5	5	0	1	22:11	8
2. Jugoslavija	6	3	0	3	12:9	6
3. Grška	4	2	0	2	10:14	4
4. Bolgarija	5	1	0	4	8:18	2

ISSK Maribor:SK Mura (Murska Sobota) 5:3 (1:1).

Rezervno moštvo ISSK Maribora je včeraj odigralo v Murski Soboti proti SK Mura prijateljsko tekmo in zmagalo s 5:3.

Ostale nogometne tekme.

Zagreb: Medmestna tekma Zagreb:Burkarešta 6:2 (3:0).

Ljubljana: Primorje:Svoboda 7:3, Jadran:Slovan 4:3, Primorje:Jadran 11:0.

Osijek: BSK (Beograd):Gradjanski 3:1 (1:0).

Dunaj: Legia (Varšava):Hakoah 2:2 (2:0), Slavia (Praga):Rapid 2:1 (0:1), Rapid:Legia (Varšava) 5:2 (2:2), Slavia (Praga):Hakoah 2:0. Zmagovalec turnirja je praška Slavia.

Mednarodne rokoborbe

so pretekli dni končale s sledečimi rezultati:

Sobota 27. t. m.: Frank (Saksonska) je premagal Sottlera (Ljubljana) v 16. minuti. Borba med Orzsowskim (Poljska) in Manojlovičem (Jugoslavija) je bila v 34. min. zaključena z zmago Poljaka. Jekleni zamorec Sayer pa je po težkem boju izvojeval zmago nad Beličem (Bolgarija) v 55. min.

Nedelja 28. t. m.: 1. par Orzsowsky (Poljska):Sottler (Ljubljana), sigurno zmagal Orzsowsky v 6. min.; 2. par Bognar (Madžarska):Manojlovič (Jugoslavija), po lepi borbi je v 38. min. podlegel Beograjčan; 3. par: boj med Sayerom (Juž. Afrika):Frank (Saksonska) za nagrado 1000 Din, darovano od sportnih prijateljev Franka, je končal z zmago zamorca v 55. minuti.

Ponedeljek 29. t. m.: Sayer (Juž. Afrika) aliminira Sottlera (Ljubljana) v 5. min.; Belič (Bolgarija) zmagal nad Manojlovičem (Jugoslavija) po 25. min.; zadnji par sta tvorila Bognar (Madžarska) in Frank (Saksonska). Napeta borba je končala v 35. min. z zmago Saksonca.

Spored za torek 30. t. m. (predzadnji dan): 1. Belič (Bolgarija):Bognar (Madžarska); 2. Frank (Saksonska):Manojlovič (Jugoslavija); 3. Sayer (Juž. Afrika):Belič (Bolgarija) v prostem stilu (amerikanski keč-keč).

Zadnji dan rokoborb je v sredo, dne 1. julija. Senzacionalno srečanje za nagrado Din 10.000 med doslej nepremaganima Orzsowskim (Poljska) in Tom Sayerjom (Juž. Afrika).

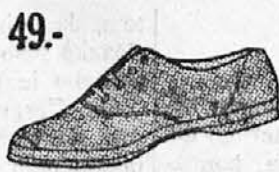
Vrsta 5541-05

Za naše ljubljence, kadar nastopajo poletni dnevi, so potrebni čevlji lahki in higijenski. Evo jih. Neverjetno so poceni, iz belega lanenega platna in gumijastim podplatom.

Vrsta 4232-37

Otrokom za igranje, skakanje in letanje, so ti čevljički neobhodno potrebni. Izdelani so iz močnega sivnega platna, prilagajo se nogi, se dajo lahko snažiti, a so trpežni.

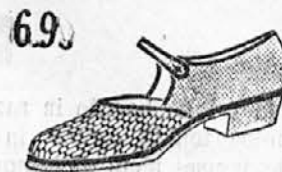
Vrsta 4235-37

Čevlji za tenis iz belega platna s podplatom iz krepa ali z vulkaniziranim podplatom. Ti se radi nosijo vsak dan v toplih krajih.

Vrsta 4435-00

V hiši, na vrtu in na polju potrebujete te platnene čevlje, sive barve. Lahki so, zračni, udobni in poceni.

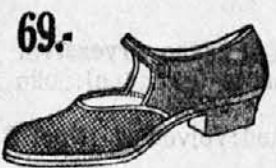
Vrsta 2055-53

Spodnji del iz platnena konca v raznih barvah z gumastim podplatom in peto. Higijenski, zdravi, a potrebni za lahke poletne obleke.

Vrsta 3335-24

Za stare majke. Udoben čevlji široke oblike, izdelan iz lanenega platna z nizko peto.

Vrsta 2155-52

Čevljički za izprehode z gumastim podplatom in podpetnikom. Zelo so okusno obrobjeni, kar jim daje posebno eleganco. Idealni čevljički za vsako ženo, ki gre v kopališče ali kopeli.

Vrsta 9715-03

Elegantni črni ali beli čevljički iz atlasa. Te vam bomo pobarvali po vaši želji. Ti krasni čevljički so brezpogojno potrebni vsaki ženi k večerni toaleti.

Vrsta 2965-54

Za izprehode v soparnih poletnih dnevih obujete te čevlje. Zračni so, elegantni, udobni in moderni.

Vrsta 9675-89

Čevlji iz laka ali platna. Zelo okusne fazone, s finim okrasom iz temnega usnja. Čevljički s svetlim platnom so za izprehode, a iz laka za večerno toileto.

Vrsta 4438-00

Platneni čevljički za gospode iz belega, sivnega ali rjavega platna, z gumastim podplatom. Veliko koristi vam bodo v poletnih, soparnih dnevih.

Vrsta 1137-03

Poletni polčevlji iz belega ali sivnega platna. Zelo so lahki in udobni. Sivi za dnevno uporabo, a beli za izprehode.

Za počitnice

Vse leto čakate in se veselite svojega dopusta. Delate proračun, kako boste najbolje izkoristili čas svojega dopusta. Razmišljate o tem, kako boste za malo denarja najbolje in najbolj razkošno obutili. Mi smo s temi vašimi zahtevami računali in smo vam pripravili veliko izbiro obutev za tako nizko ceno, da morete kupiti za svoj dopust več parov čevljev za vsako obleko in vsako priliko.

Pripravili smo vam za izprehode, izlete, družbe, tenis, promenado, za potovanje itd. Obiščite nas v naši prodajalni, kjer vam bo naš poslovodja najbolje nasvetoval, katere vrste obutev vam je treba izbrati.

Rata

Vrsta 2145-84209

Te platnene čevlje z nizko gumasto peto smo vam pripravili v raznih barvah, in sicer sive, črne, drap in bele.

Vrsta 1735-70

Specialni tenis čevlji z debelim podplatom iz predelane gume. Nosijo se ob poletni obleki, a na morskem obrežju za vsako dnevno potrebo.

Takoj oddam
opremljeno sobo, prost vhod. Vrtna 8, I. nadst., vrata 6. 1894

Opremljeno sobo s posebnim vhodom
in električno razsvetlavo oddam s 1. julijem. Stritarjeva ul. 5 I. 1828

Perilo za pranje
sprejem na dom ali pa grem prati v hišo. Strossmajerjeva ul. 3. 1863

Pouk.
Začetnik išče mlado damo za poučevanje francoskega jezika. Ponudbe na upravo lista pod »Francoske ure«. 1859

Štirisobno stanovanje
z vsemi pritliklinami, elektr. luč, parketna tla, takoj oddam. Pismene ponudbe na upravo pod »št. 22«. 1892

Sprejem modistinjo-učenko.
Salon Stefanija, Kopališka ulica 2. 1883

2 tovorna avtomobila
Ford 1½ tonski, Opel 2 tonski v dobrem stanju ugodno proda. Vprašati pri tvrdki Oset, Glavni trg. 1891

Mala papiga
z obročkom na nogi je ušla. Kdor jo vlovi se naproša, da jo odda proti nagradi v trgovini s papirjem Hinko Sax, Grajski trg. 1882

Lep vrt,
primeren za stavbišče v bližini Glavnega trga, poceni na prodaj. Korent, Smetanova ulica 48. 1886

Iščem samostojno kuharico,
ki bi vodila kuhinjo na svoj račun. Restavracija Maribor, Grajski trg 1. Vprašati od 12. do 14. ure. 1885

Razprodaja
svilene in flor nogavice, kratke nogavice. Josip Šerec, Maribor, Aleksandrova cesta 23. 1888

Razprodaja
svilene kombineže, reform hlače itd. Josip Šerec, Maribor, Aleksandrova c. št. 23. 1887

Pleskarska in slikarska dela,
črkoslikanje izdeluje prvovrstno in ceno A. Renner, Krčevina 200. Zado- stuje dopisnica in pridem na dom. 1884

Razprodaja
kopalne obleke, kopalne hlače, mornarske maje. Josip Šerec, Maribor, Aleksandrova cesta 23. 1880

zastopniki se sprejmejo

Mala papiga
(Wellen-Sittich) odletela. Najditelja prosim, da mi isto proti nagradi odda v Prešernovi ulici 38. 1894

Lepo opremljeno sobo
v bližini parka oddam mirnemu gospodu. J. Govedič, Maribor, Prešernova ulica 19. 2000

Cenjenim strankam
vljudno naznanjam, da preselim s 1. julijem svojo čevljarsko delavnico iz Aleksandrove c. 24 v Betnavsko c. 1. Zahvaljujem se vsem za dosedanje naklonenost in prosim, da mi jo ohranijo še nadalje. Z odličnim spoštovanjem Ivan Pirc. 1867

Razprodaja
volna, bombaž, prejice, ročna dela, blago za ročna dela. Josip Šerec, Maribor, Aleksandrova cesta 23. 1890

M. Zovancovi

V senci jezuita

Zgodovinski roman.

144

Le s strahovitim naporom se je posrečilo Lojoli ohraniti svoj običajni pokoj.

»A kaj se zgodi z mano, ko priplove ta ladja v kraj, kamor je namenjena? ...«

»Potem boste svobodni ...«

»Kaj hočete reči s to besedo? ...«

»Svobodni boste, prečastiti! Prosti kakor ptiček v zraku ... šli boste, kamorkoli se vam bo ljubilo ...«

»Pa je to zdaj res?«

»Če ne bi bilo zares, prečastiti, bi vas bila midva spremila ...«

»To je res ...«

Lojola se je zamislil in pomolčal.

V mislih je izmeril izgubljeni čas, ter si dejal, da se lahko še vse popravi, ako vožnja z mojstrom Džovanijem ne bo trajala dalje kakor teden dni ...

Ostro je pogledal mornarja in ga ostro vprašal:

»In kako se pravi luki, v kateri me izpustite? Vsaj to mi povejte?«

»Oh, to je postranska reč, prečastiti,« je odgovoril Kokarder. »Džovani vas izpusti v Smirni v Mali Aziji.«

»V Smirni!« je zajecjal menih ves poražen.

Ta udarec ga je pobil do kraja.

Z glasom, tresočim se od gneva, je vprašal zamolklo:

»Še nekaj bi vprašal ...«

»Le dajte ... zato smo tu, da vam odgovorimo ...«

»Koliko časa potrebuje vaša ladja, da dospe v Smirno?«

»To veš ti, mojster Džovani,« je velel Kokarder.

»Do Smirne,« je odgovoril kapitan »Zvezde«, do Smirne je z našimi pristanki v Italiji, Alžiru in Tunisu hm, koliko ...«

Lojola je trepetal od groze.

»Da,« je rekel Džovani, »takole, jamčim vam lahko, da smo v Smirni najdalje čez štiri mesece.«

Lojola je hotel zakričati. Oči so se mu zalile s krvjo. Zavrtel se je sam okrog sebe in se zgrudil nezavesten kakor gruča zemlje!

Ko se je Lojola vrnila zavest, je napel vso moč svoje volje, da si je popravil ravnodušje. Ves dolgo zasnovani načrt je bil uničen!

Bilo je brez dvoma, da se ne more vrniti v Francijo prej kakor najmanj čez šest mesecev.

Povesil je glavo, čutil je, da je premagan.

In rokovnjaška trojica ga je slišala mrmrati:

»Vse je izgubljeno ...«

Stvari so se bile izvršile točno po načrtu, ki ga je bil izdelal Kokarder. Na večer četrtega dne po svojem prihodu v Marsej so odvedli Lojola na krov »Zvezde« ter ga zaprli v temno kajuto, s pristavkom, da ga ne izpuste iz nje, dokler ne izgine obrežje.

Drugi dan je Zvezda odplula.

Kokarder in Fanfar sta gledala od daleč, kako so se napejala njena jadra, dokler ni zletela rahlo in naglo proti odprtemu morju.

Kokarder je ponovil Manfredovo besedo:

»Srečno pot!« je viknil, kakor da ga menih še sliši.

Nato sta tovariša zajahala konja in krenila nazaj proti Parizu.

XXIV.

Norec...

Pustimo rokovnjača, vračajoča se v majhnih dnev- nih pohodih proti Parizu, obadva mirne vesti in zado- volnega srca, in obrnimo se zopet k neki drugi oseb- ki je naši bralci gotovo še niso pozabili: govoriti ho- čemo o ciganki.